

FARONERS DE TERRA ENDINS

Llums que vigilen el mar

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

quadre elèctric, verifica que les bateries estiguin carregades i provoca una falsa alarma per confirmar que el sistema de control remot envia totes les incidències a Barcelona. També examina el quadre del far per conèixer els possibles problemes que s'hagin pogut produir. Simula una falla per verificar si el sistema de canvi automàtic de les bombetes marxa correctament i controla el del grup electrogen que garantirà el funcionament del far en cas que es produeixi un tall del subministrament elèctric. Després, puja per l'escada de cargol de ferro situada enmig de l'edifici fins a la llanterna per detectar si hi ha algun vidre trencat, si ha entrat aigua o si hi ha algun fil elèctric malmès. Des d'aquí, la vista de la badia de Roses és esplèndida.

Quan comença a fer-se fosc, una cèl·lula fotoelèctrica determina el moment en què els esclats lluminosos han de començar a il·luminar la nit amb llampades que es veuran 12 milles enllà: un esclat llarg de sis segons i tres de curts d'un segon. L'òptica de far és de vidre: "Són prismes Fresnel que focalitzen els rajos de llum", explica el Miquel. "Fa molts anys que hi ha aquesta mateixa òptica de vidre. Ara també en fan de metacrilat perquè és un material més econòmic, però es deterioren de pressa, aquests de vidre duren molt més". Les bombetes, en canvi, són al·lògenes i no tenen res a veure amb les immenses bombetes incandescentes de 500 W que es feien servir als anys vint del segle passat, quan es va electrificar aquest far.

Abans de marxar del far de Ro-

ENCÈS AUTOMÀTIC

Quan comença a fer-se fosc, una cèl·lula fotoelèctrica encén el far

PROBLEMES TÈCNICS

La tecnologia no és infalible, i de vegades els elements donen sorpreses

ses, el Miquel comprova que no hi hagi cap porta forçada, si hi ha sortit alguna taca d'humitat o si ha entrat aigua a l'interior, perquè de moment de l'edifici, que aviat passarà a gestionar l'Ajuntament de Roses, encara n'és responsable l'Autoritat Portuària de Barcelona.

Aquesta tasca d'inspecció la fa cada quinze dies a tots els fars que té al seu càrrec, i una vegada al més fa un control més a fons. Al Miquel, que va ser capità de la marina mercant fins el 1985, aquesta feina li agrada perquè està relacionada amb el mar, li interessa la tecnologia i el permet treballar a l'aire lliure. Però la tecnologia no és infal·lible, i els

VA VIURE I TREBALLAR AL FAR DEL CAP DE CREUS

L'última faronera de la Costa Brava

■ L'Elvira Pujol va ser l'última faronera a marxar d'un far de la Costa Brava. Durant vint anys va viure i treballar al far de Cap de Creus, una feina i un lloc que li agradaven molt. Quan l'Autoritat Portuària de Barcelona li va oferir seguir com a tècnic de senyals marítimes va decidir no continuar. "Vaig adonar-me que les condicions laborals canviaven molt, que en comptes de viure en un far i en un entorn tan especial com el de Cap de Creus hauria de passar-me el dia a dalt d'un cotxe supervisant els llums i amb un busca per estar sem-

AGUSTÍ ENSESA

Elvira Pujol va ser la faronera del Cap de Creus durant 20 anys

pre localitzable", explica l'Elvira. "Jo havia fet les oposicions amb la previsió d'estar en un far, però les circumstàncies van canviar i les condicions van deixar de ser interessants" afegeix. Des dels anys 80 del segle XX en què l'Elvira va començar a treballar al Cap de Creus, aquest indret ha canviat, primer es va convertir en un lloc d'interès turístic i després en parc natural, hi van construir una carretera asfaltada i el far va deixar de ser un indret aïllat i solitari. Potser per això, l'Elvira, assegura que no s'enyora d'aquella vida.

Port de la Selva. Situat a Punta de s'Arnella, el far del Port de la Selva té un abast lumínic de 13 milles